

Проповед на Втора Неделя на Великия пост – на свети Григорий Палама

Братя и сестри,

Чухте днешното литургийно евангелско четиво според евангелист Марк. Господ Иисус Христос изцелява тежко болен човек – разслабен, ще рече парализиран. Изцелява го, като вижда вярата на четиримата му близки, които разкриват покрива на къщата, за да спуснат болния при Спасителя Христос. И Господ прекъсва проповедта Си, за да изцели нещастния. Виждайки вярата на тия четирима близки, които намират начин да доближат болния до Извора на Живота, Господ заради тази вяра опрощава греховете на разслабения, а после и го изцелява телесно.

Виждаме колко голяма е силата на вярата. И как Господ решава да стори чудо именно заради тази вяра. Защото по силата на вярата ни Христос обещава, че и планини ще премества.

Какви са тези планини? Да не разбираме буквално - Бог не иска да местим скали и планини, Бог ни зове да преместим чрез покаяние и молитва огромната планина на нашите грехове и недъзи и да се хвърлим в морето на Божието всеопрощение и любов.

Ето и тук Христос дава изцеление по силата на вярата на придружителите. Затова и Църквата кръщава младежи, които още не могат да различат добро и зло, заради вярата на техните възприемници от кръщелния купел. Тази вяра ни отличава като християни.

Живеем в тревожно, смутно време. Да се уповаваме Богу, да просим от Майката Божия закрила и помощ, та Тя Всемилолюбивата да ни покрие със Своя Покров. Да призоваваме ангелите и светиите, които се молят за грешния човешки род в тези времена на изпитания.

Нека да спазваме съветите на лекарите, знаейки, че над всички нас е Лечителят на души и тела – Всемилолюбивият Бог.

И да не се страхуваме да пристъпваме към Светата Чаша, защото Светото Причастие е Самият Бог. Ето това е силата на вярата ни. И по тази вяра свещениците в древност са причастявали прокажени и после са потребявали причастията.

Защото, нека знаем всички, преди да пристъпят миряните към Свето Причастие, свещеникът вече се е причастил в олтара и след всички причастници той трябва да потребиса Чашата и изчисти съсъдите.

Да не се смущаваме и да не се боим от Светото Причастие, а да се страхуваме единствено, че е огън, който изгаря недостойните.

Да не бавим своята изповед и разкаяние, да побързаваме, защото виждаме, че преходен е образът на тоя свят.

Всичко онова, което мислим за сигурно, планирано, неотменно, постоянно – всичко се променя в кратки мигове. Единствено Бог е един и същ и вчера, и днес, и утре.

Да побързаме да Му поднесем своето съкрушено, смирено и разкаяно сърце.

Божие благословение да е с всички вас, по молитвите на великия църковен учител и пламенен защитник на вярата – свети Григорий Палама. Амин!

2020 г.